

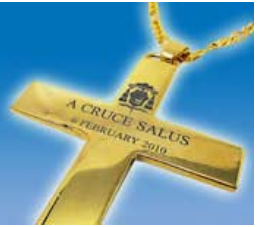
วันสมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ

(วันอาทิตย์ที่ 18 สิงหาคม ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก เมื่อเด็กเล็กๆ สะดุดล้มและเจ็บนิ้วมือ เขามักจะร้องไห้และรีบวิ่งไปหาแม่ สิ่งที่แม่ทั่วไปมักจะทำคืออุ้มหรือเป่าลมเหนือนิ้วมือที่เจ็บเพื่อปลอบโยนเขา แล้วเด็กคนนั้นจะรู้สึกดีขึ้น เด็กๆ รู้ดีว่าแม่รักพวกเขาและเสียสละมากมายเพื่อพวกเขา ในฐานะคาทอลิกคนหนึ่งเราถือว่าพระนางมารีย์เป็นแม่ผู้สถิตในสวรรค์ของเรา แม่ผู้รักเราอย่างใหญ่หลวง แม่ผู้เฝ้าดูแลเอาใจใส่และปกป้องคุ้มครองเราตลอดเวลา พระนางทรงเป็นแม่ผู้ซึ่งเราสามารถบอกเล่าความทุกข์และความสุขได้ หลายคนคงจำคำพูดของพระเยซูเจ้าก่อนที่พระองค์จะทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนได้ดี พระองค์ตรัสกับพระนางมารีย์ที่ยืนอยู่เชิงกางเขนว่า “แม่ นี่คือลูกของแม่” (ยน 19:26) แล้วตรัสกับนักบุญยอห์นที่อยู่ใกล้ๆ ว่า “นี่คือแม่ของท่าน” (ยน 19:27) พระศาสนจักรมองเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ในเชิงสัญลักษณ์โดยอธิบายว่านักบุญยอห์นคือตัวแทนเราทุกคนผู้เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า พร้อมกับชี้ให้เห็นว่าบนไม้กางเขนนี้เองพระเยซูเจ้าทรงมอบพระมารดาของพระองค์ให้เป็นมารดาหรือแม่ของเรา

นักบุญเทเรซาแห่งลีซีเออเป็นคนหนึ่งที่ว่าพระนางมารีย์เป็นแม่อีกคนหนึ่งของท่าน ท่านได้สูญเสียแม่ก่อนที่ท่านจะอายุครบสิบปี ต่อมาท่านได้ป่วยหนักและได้หายจากโรคร้ายอย่างน่าอัศจรรย์ผ่านทางคำเสนาอวิงวอนของพระนาง ท่านตระหนักดีว่าตนเองไม่ต่างจากเด็กตัวเล็กๆ ที่อยู่ในอ้อมแขนของพระนาง เหมือนที่พระกุมารเยซูทรงพบการปกป้องคุ้มครองในอ้อมแขนของพระนาง นักบุญเทเรซาได้พบเช่นเดียวกันแน่นอน ไม่เพียงนักบุญเทเรซาเท่านั้น แต่คริสตชนทั่วโลกมีประสบการณ์เดียวกันนี้ น่าสังเกตว่าในประเทศไทยของเรา 6 ใน 10 อาสนวิหารประจำสังฆมณฑลมอบให้พระนางมารีย์เป็นองค์อุปถัมภ์ รวมทั้งสังฆมณฑลอุดรธานีของเราด้วย ดังนั้น วันสมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณจึงเป็นวันที่น่าชื่นชมยินดีสำหรับเราทุกคนเพราะเป็นวันที่เราฉลองสิทธิพิเศษที่พระเจ้าประทานแด่แม่แห่งสวรรค์ของเรา

ความจริงประการหนึ่งที่เราต้องยอมรับคือในฐานะมนุษย์เราทุกคนมีความโน้มเอียงในทางบาปด้วยกันทั้งนั้น หลายครั้งเราไม่ยอมปล่อยให้พระเจ้าควบคุมชีวิตของเราหรือไม่ยอมสยบต่ออำนาจของพระองค์ บางครั้งเรายืนอยู่เฉพะะพระพักตร์พระองค์ราวกับว่าเราเป็นเทพเจ้าอีกองค์หนึ่ง หัวใจทุกห้องของเราเต็มไปด้วยตัวเราเองจนไม่มีที่ว่างสำหรับพระองค์ เราไม่เปิดโอกาสให้พระองค์เข้ามาในชีวิตเราเพื่อช่วยเหลือและทำงานผ่านทางตัวเรา พุดง่าย ๆ ก็คือ เราไม่ได้มอบชีวิตทั้งครบไว้ในความรักและพระ

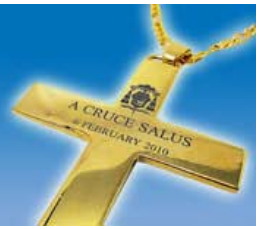

เมตตาของพระองค์ บางคนให้ตนเองแต่พระองค์แบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ เราต้องไม่ลืมว่าเพื่อพบพระเจ้าในสวรรค์เราต้องยอมมอบตนเองทั้งครบแต่พระองค์เสียก่อน นั่นคือ ปล่อยให้พระองค์เป็นเจ้าชีวิตของเรา และยอมรับว่าเราเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งสร้างและผู้รับใช้ที่ต่ำต้อยของพระองค์เท่านั้น ความยิ่งใหญ่ของพระนางมารีย์อยู่ในความจริงที่ว่าพระนางทรงสุภาพถ่อมตนเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและมอบตนเองทั้งครบแต่พระองค์ คำตอบของพระนางที่ให้แต่ทูตสวรรค์ซึ่งได้แจ้งให้พระนางทราบว่าจะพระนางจะเป็นพระมารดาของพระบุตรของพระเจ้าเป็นถ้อยคำที่เราแต่ละคนในฐานะลูกของพระนางต้องรำพึงไตร่ตรองเป็นพิเศษ พระนางตรัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” (ลก 1:38) การมอบตนเองทั้งครบแต่พระเจ้าเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ไม่มีวันสิ้นสุดจนกระทั่งถึงวันที่เราต้องจากโลกนี้ไป เราสามารถเห็นตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้อย่างชัดเจนในชีวิตของพระนางมารีย์เมื่อพระนางและนักบุญโยเซฟพาพระกุมารไปที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อถวายแด่พระเจ้าในพระวิหาร สิเมโอนได้กล่าวกับพระนางว่า “ส่วนท่านดาบจะแทงทะลุจิตใจของท่าน” (ลก 2:35) พระนางต้องยอมรับความจริงที่ว่าเมื่อพระนางตอบรับพระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว ความทุกข์ยิ่งใหญ่จะโหมกระหน่ำลงมายังพระนางอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และนับวันยิ่งมากขึ้น อีกเหตุการณ์หนึ่งที่เราเห็นได้ชัดคือขณะที่พระเยซูเจ้าทรงมีพระชนมายุสิบสองพรรษาพระนางและนักบุญโยเซฟเข้าใจผิดเกี่ยวกับการหายตัวไปสามวันของพระองค์ อีกครั้งหนึ่งพระนางได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการมอบตนเองทั้งครบแต่พระเจ้าเมื่อพระเยซูเจ้าทรงบอกพระนางและนักบุญโยเซฟว่า “พ่อกับแม่ตามหาลูกทำไม พ่อแม่ไม่รู้หรือว่า ลูกต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของลูก” (ลก 2:49) นั่นคือ พระองค์ต้องทำภารกิจของพระบิดาของพระองค์ ความสัมพันธ์ของพระองค์ที่ทรงมีกับพระเจ้านั้นอยู่เหนือความสัมพันธ์กับครอบครัวมนุษย์ของพระองค์ พระนางต้องเข้าใจความจริงข้อนี้เพราะพระนางมารีย์ได้ทรงมอบตนเองทั้งครบและอย่างสิ้นเชิงแต่พระเจ้านี้เอง พระองค์จึงประทานเกียรติสูงส่งแด่พระนาง การปฏิสนธินิรมลและการเป็นผู้เปี่ยมด้วยพระพรมหานิติได้ว่าเป็นสิทธิพิเศษที่ส่งผลให้พระนางได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ พระศาสนจักรเชื่อเรื่องนี้มานานแล้วก่อนที่สมเด็จพระสันตะปาปาปีโอที่ 12 จะประกาศเป็นข้อความเชื่อในปี ค.ศ. 1950 เสียอีก

พี่น้องที่รัก วิธีทางหนึ่งที่จะช่วยให้เราสามารถมอบตนเองทั้งครบแต่พระเจ้าเหมือนพระนางมารีย์คือการสวดสวดประจำทุกวัน การสวดสวดประจำช่วยเราให้ใกล้ชิดกับพระเจ้านับวันยิ่งมากขึ้น เมื่อสวดสวดประจำเราไม่เพียงสวดบทอธิษฐานภาวนาต่าง ๆ เท่านั้น แต่รำพึงพระวาจาของพระเจ้าควบคู่ไปด้วย การสวดบทอธิษฐานภาวนาต่าง ๆ ช่วยทำให้จิตใจของเราสงบและจดจ่ออยู่กับพระเจ้าและแม่แห่งสวรรค์ของเรา ขณะที่เราสวดสวดประจำเรากำลังรำพึงไตร่ตรองเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ 15 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน

สังมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ชีวิตของพระเยซูเจ้า เมื่อเรารู้สึกท้อแท้สิ้นหวังและไม่รู้ว่าจะอธิษฐานภาวนาอย่างไร การสวดสายประคำ เป็นวิถีทางหนึ่งที่จะช่วยให้รักษาสายสัมพันธ์กับแม่ผู้สถิตในสวรรค์ของเราได้เป็นอย่างดี ถ้าเราทำ เช่นนี้ เราจะสามารถร่วมเป็นหนึ่งในความรู้สึกของพระนางที่ว่า “วิญญานข้าพเจ้าประกาศความ ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในพระเจ้า พระผู้กอบกู้ข้าพเจ้า เพราะพระองค์ ทอดพระเนตรผู้รับใช้ที่ต่ำต้อยของพระองค์” (ลก 1:46-48) **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**